

EEN GEZEGENDE TULPENBOOM

Terwijl het nieuws over een massale verwoesting van de schepping aanhoudt, lijkt het besef van urgentie eerder af dan toe te nemen. Niet alleen veel bedrijven maar ook overheden stellen hun groene ambities naar beneden bij. Ik krijg sterk de indruk dat de lange termijn het helaas moet afleggen ten opzichte van de belangen op korte termijn. Tegen die achtergrond schrijf ik graag over een bijzondere gebeurtenis uit mijn agenda. Recent reisde ik naar boomkweker Ebben in Cuijk. Het bleek een bedrijf met 600 hectare grond en een wereldspeler. De aanleiding vormde een verzoek van mevrouw Ruigrok, de Nederlandse ambassadeur van de Heilige Stoel, om een tulpenboom te zegenen als geschenk van Nederland aan het Vaticaan. Inmiddels heeft de boom een plekje gevonden in de pauselijke tuin.

Een bedreigd huis

De zegening van de boom wil ik graag verbinden met de boodschap van de encycliek *Laudato Si'* (2015). In deze rondzendbrief noemt paus Franciscus de aarde ons gemeenschappelijk huis. Een huis dat aan alle kanten wordt bedreigd. Terwijl wij Gods schepping met respect en zorg zouden moeten behandelen, gaan wij nog steeds heel slordig met de aarde om. De voormalige paus vroeg aandacht voor het nauwe verband tussen een gezond milieu, het welzijn van de mens en een rechtvaardige samenleving. De zegening van de tulpenboom in Cuijk opende mij op een bijzondere wijze opnieuw de ogen voor de natuur als een teken van Gods scheppende liefde.

In kracht van de Geest

Recent hebben wij als christenen het feest van Pinksteren gevierd. Wij mogen leven in kracht van de Geest van de Heer. Gods Geest wordt in de Bijbel verbonden met adem en wind. In het scheppingsverhaal in Genesis schenkt de adem van God leven aan de mens. Het is de wind van de Geest die in de Handelingen van de apostelen angstige leerlingen in beweging zet en tot vrijmoedige getuigen maakt. Wie het wil zien, herkent in het ruisen van de bladeren van een boom een echo van Gods adem. De nieuwe tulpenboom in het Vaticaan moet stevig wortelen om te overleven. Wij kunnen volgens de psalmist alleen leven in de kracht van de Geest. Zoals de takken van iedere boom zich uitstrekken naar het licht, zo worden wij als gelovigen uitgenodigd ons open te stellen voor Christus als het licht voor alle volkeren. De vruchtbaarheid van iedere boom herinnert aan wat Paulus zegt over de vrucht van de Geest. Liefde, vreugde en vrede worden zichtbaar in het leven van mensen die zich laten leiden door Gods Geest.

Verantwoordelijkheid

Gods Geest vraagt om bekering als een innerlijke ommekeer die leidt tot een nieuwe manier van leven. Ecologische bekering impliceert dat wij onze relatie met de schepping herzien. Niet langer de natuur verwoesten en uitputten maar zorgvuldig beheren en behoeden. De zegening van de tulpenboom maakte mij opnieuw duidelijk dat de zorg voor de schepping geen bijkomstigheid is, maar een essentieel onderdeel van ons christelijke geloof. In deze tijd waarin de ecologische crisis steeds urgenter wordt, nodigt de Pinkstergeest ons uit tot gebed én actie; tot hoop én verantwoordelijkheid. Zoals de boom in de Vaticaanse tuinen wortelt en groeit, zo wordt van christenen gevraagd om stevig geworteld te blijven in Christus en zijn evangelie. De zegening van de boom in Cuijk vormde voor mij enerzijds een teken om God te vinden in alle dingen (Ignatius van Loyola) en tegelijkertijd een appel om mijn verantwoordelijkheid en zorg voor de schepping niet te laten verslappen door onverschilligheid. Juist in een tijd van ecologische tegenspoed hebben christenen een blijvende motivatie om koers te houden als hoveniers van de aarde als tuin van onze God.

Mgr. Dr. Gerard de Korte